

Ե Կ Ա Խ Ն Դ Ո Ւ Թ Խ Ի Ն

Ըստ եղանակիկ դարձ յեթովայից Տ. Սահակայ անձնանուեր Սրբազն Արք
հայուկուուսի և բարեխան Ցիմոթեոս վարդապետի :

Քնարերգութ Սրումեան + զբ կոյք ՚ի խոր տիրութեան +
լարեցէք ոն ձեր կիթառ երգել նոր երգ խնդութեան +
Դուագեցէք երգաբանք այսօր զայս մեծ ցնծութիւն +
քանզի արփին ծագեցաւ ծովի ծայրէն յոյժ փաղփիւն +
Եւետեց նա զգերձ դարձ Ղայիսկուոս Հօր մերս +

Տեառն մեհ Սահակայ և զընկերին իւր արգոյ :

Օ արթիր հապա սուրբ Արօն և միրու առ դու այս լուրէն +
խրախոյս կարդա բերկրանայ + Ծգիս Հայոց համօրէն +

Եւետէ զայս Հայերուն + որբ են ՚ի ծագս աշխարհայ +

որ մերթեն շըստ հոգ և վիշտ, լինին ընդ քեզ ցնծազգեաց +

Եւետէ և պանծա միշտ յուշ ածելով սան խօսքը +
զր կրկնելով յանձն առին Ծրբանից խնդիրը +

“Ո՞ք Ձեր սիրով հայրենիք բարեկամ և ընտանիք +

յափշտակեալ կը մոռնամք հուր մահ անդունդ և աղիք” +

Որուն համար ալ գողցես հայրենափօս Ղղիչէն +

ուրախութեան ժպիտով ձան կ'արձակէ Մասիսէն +

“Եւ Ես ընդ այն արդարեւ չեմ զարմացեալ սոսկ միայն +

զի կամք և հաճութեամք ՚ի փորձութիւն լընթացան +

Եւ առաւել ես ընդ այն պանչացեալ եմ անհուն +

զի մարդիկ գիրդ լիւալ գոյց և ՚ի լերանց հովասուն +

Ղղին կամք բնակիչք հրաչէկ դաշտացն Ղցմովիկեայ +

որբ զերթ ազատ երեց սնան յափունա Ծրբառայ +

Ծնկեցան, ո՞հ + յանապատ հրաչէկ երկրին Ղցրիկայ +

կապեալ ոտիւք և ձեռաք պէտ զըզակէզ Ղստուծյ +

Հաց նեղանթեան, ո՞հ աւալի և զիերմ ջուր անձկութեան +

խստարգել ՚ի տուէ և լզգիշերն յարգելան +

Ղնկերկութ հանապազ ննջեցին, ո՞հ + անվերմակ +

գետնախշտիք լինելով ամիս հինգ ու ամս երկեակ +

Տարէ մուաց և այնպէս յոյժ խնդութեամք մինչեւ ցայս +

ակն յանդիման աշխարհի տարփն անձու կս լզմեծ զայս” +

Եսով միայն բաւական չէ մեզ պարծանք ով սուրբ Հայք +

ահա նաեւ ալէզարդ Ծերունին մեր ողբերգակ +

Սկսուզիեան սուրբ փառաց մէջ Ղղիչէն ձայնակից +

լինելով իսկ խնդութեամք + կ'ասէ զայս բան գովիստից +

“Ո՞հ կանացայ արդարեւ ննեալ գորա յաշխարհի +

զիւրեանց անմին յիշպտակ թողին ՚ի սէր Հայ ազգիու

Այսափի ուրիմն պարծանաց զի՞նչ տրիտուր փոխարէն ,
միաբան Հաղը Այդինայ , տալու եմք մեր անդրէն .
Եթէ աշ ջերմ մազդժաներ ի ուրը տրտէ յաւիտեան ,
մաստուցանել առ Այսուած որ ացա առ երկար կեան .
Կեցը ուրեմն Վեհ Ասհակ Այրազան Հայր մեր արհի ,
որ տիպ յանձնն կրեց ճիշդ անուանակյին իւր նախնի .
Եւ ընդ նմին կեցը միշտ տունն ազդիւ վտառառ +
Տիմումէնա տուրը հայր մեր ընդ Հօր տօնվն առա երկար .
Կեցը յաւերժ կեցը միշտ որ մեզ պարծանք եղան ճիշդ
տաներով , մհ , անուրտունջ ի ուր Եղիս պաշտօն վիշտ ...
Երդ համեցէր , ով տուրը Հաղը , ընդունել իմ արդադիր |
զմէր քրտանց փոխարէն իրբեւ պատէ երկնամիր :

14 (Օդուուի 1869 ամ.)

Իւ Անդրամանին Արքէլույ .
Աշու և Անանաւ վարժութեան .

ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՔ ՏԱՐԾՆՔՆ

Յանի մի անգամ արդէն հրատարակած ենք Ա. Շթուցոյ մրաբան Գեր. Յակովը եսպիսկոպոսի հաւագրդած տեղեկութիւնները , զՊա զանազան ժամանակ գրած է մեզ հայաստանէն : ուր այցելսաթեան եղած է բաւական ժամանակէն ի վեր +

Այժմ եւս արժան կը համորինք իիշեալ պրազանի առ Վահն . Պատրիարքն ուղղեալ նոր տեղեկագրէն համարութիւ քաղաքացինք :

« Օքաղեալ ի գործս մեր շըմիք ի գիւղորէս և միփիմարեմք վլողձալք և զողորմելի բարեպաշտ ժողովուրդս մեր . արդարեւ ոչ այնչափ արդիւնաւոր , այլ յաւասմք Տէրասի , զի ի ժամանակին սերմանեալն մեր տացէ արդիւնս : Վհ , ոհ , ողբալի վեճակ , խրդ Զալիք Հայաստան , որ ունի զանմեղ ոչխարս և զգառնիս ոչ ասկաւս , այլ անվարժ , անձնադիր և ազգասէր հուվիւ ոչ բնաւ : Յիրաւի օրհնեալ մի ամիս Վագասիք գիւտեն թէ իւրեանց ոչխարս կայ հովիւ և շըմեցուցանէ ի վայրի գալարուն և ի հովանի վայր :

բայց ամենեւին ոչ , պայտ միայն լոկ աւ նուն , « Հովիւ քաջ զանձն իւր գնէ ի վերաց ոչխարս , իսկ հավիս վարձկան . . . չէ փոյթ նմա վասն ոչխարս ու Վհաւասի յայունի երեւեցաւ : Վհ խարհ ամենույն քողց երարձ վասն նահանգիս Տարօնյ ժաղագուդոց առ Օտևանեան բարեինամ Տէրութիւնն վասն նեղութեանց , զՊա կրեն յերեւաց տեղացի պալագեաց և Քըրդաց բռնաւորաց , բայց հավաաց չէ ինչ փայթ Օսմանեան բարեինամ աէրութիւնն գթացեալ աւ ուղէ յատկապէս զՄիւշլի Խամայիլ-Հագուի բաղեգործ ծերունազարդ Փաշայն յաշցելութիւնն լսէ ի պատգաւ մաւորաց ի կարին զնեղութիւն եւ զՊաւ ժողովուրեան Տարօնյ և խոռանոց ասելով , « Տէրութիւնն զմեղ վասն այն յղեալ է , զի փոյթ կացութ ամենայնի : Այսունով ի գալն մեր զմնդիր ձեր կատարեցուք ; գուք գը նայէք ի տունն ձեր »

Յիշեալ Փաշայն տակաւին ոչ եկեալ ի կողման Տարօնյ , առաքէ յիւրա Ա. R. A. R. @